

ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδιδομένη κατ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει
ὑπὸ

Ν. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ

Δι' ἑγγραφήν καὶ διὰ πᾶν ὄτι ἀφορᾷ τὴν ἐφημερίδα ἀπευθυντέον:

Ἐν Γαλατῇ, Ἰδρυθολόγων Χάγ, ἀριθ. 12-13.

(Ὁραὶ γραφεῖον 3—5 μ. μ.).

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει . . . . . γε. 40

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις . . . . . γε. 50

Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ . . . . . φε. 10

Ὅρος ἀπαράβατος ἑγγραφῆς: Προπληρωμή.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες.

Φύλλα πάλαι γράσια 2 ἑκαστον

Ἀρ. 1

Ἔτος πρῶτον ἀριθμοῦμεν
καὶ στήν Πόλι κατοικοῦμεν

Ἀρχινῶ ἀπὸ τὸ ἓνα
μὲ φτερά μισοσπασμένα.

Καὶ ἐνθακόσια ἑνδεκα, Δεκέμβρη εἰκοστή τετάρτη
δεινὴ χιονοθύελλα μ' ἀνήρπασε τὸνα κατὰσιν.

ΠΑΥΣΙΣ ΤΟΥ "ΕΜΠΡΟΣ,"

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἀπέστειλεν
εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐμπρός, τὸ ἑξῆς ἑγγραφοῦν:

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος Ἐμπρός.

Ἐπειδὴ τὰ σατυρικά φύλλα Ἐπίκου καὶ Ἐμπρός ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῶν τῆς 17
Δεκεμβρίου 1911 κατεχώρισαν ἄρθρα διεγερτικὰ ὡς καὶ εἰκόνας ἀνθρώπων, τὸ
Στρατοδικεῖον, συμφώνως τῷ ἐφ' ἀρθρῷ τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, ἀπεφάσισε τὴν
παύσιν αὐτῶν καὶ ἀνήγγειλε τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, ἐφ' ᾧ
καὶ κοινοποιεῖται ὅτι συμφώνως τῇ ἐπισημνῇ ἀποφάσει παύεται ἡ ἐκδοσις τῶν ἐι-
ρημένων φύλλων.

Τῆ 18 Δεκεμβρίου 1927.

(Τ. Σ.)

Ὁ Ἀλῆς καὶ ὁ Παντελῆς σ' ἓνα πάλκο τῆς Βουλῆς.

Π. Βαθυκλινωῶς χαίρειτε το νεὸν ὑπουργεῖον . . .

Α. Κανένα νεὸν ὑπουργὸν δὲν βλέπω ἐν αὐτῷ,
τῆς πρώην Κυβερνήσεως ὄρω τὸ ἐκμαγειρίον,
βλέπω τοὺς ἰδίους ὑπουργοὺς καὶ τὸν Σαῖτ σκυφτό,
βλέπω τοὺς πρώην, τοὺς παλινοὺς, στήν ἴδια τῶν τὴν θέσι
καὶ τὸν καθένα νὰ φορῇ στραβὰ στραβὰ τὸ φέσι.

Π. Σὲ τοῦτο τοῦ Συντάγματος τὸ μέγα ρεμπιελὸ
νέο Κουβέρνο λέγεται καὶ ὡς ἦναι καὶ παλιό,
καὶ σὲ μὰ νύκτα μοναχὰ παραλυμένα γνία
τανύονται καὶ συγκροτοῦν καινούργια ὑπουργεῖα.

Παλινοὶ νεάζουν αὐθωροὶ
καὶ σφρίγες Φάουσι ἀποκοῦν
οἱ σάπιοι γίνονται γεροὶ
καὶ δίχως κόπο ξεφυκτοῦν.

Τῆς Μαργαρίτας ἡ εἰκόνη,
ἡ ἔξουσία ἦτοι,
σφρίγες δωρεὶ νεανικόν
στὸν γέροντα Σαῖτη

καὶ τὴν κρατεῖ περιπαθῶς, σφικτὰ καὶ ἀγκυλιστὰ
καὶ τέφτει καὶ σηκόνεται στὰ πόδια τῆς μετροσῆ.

Α. Ὅποτε λοιπὸν μᾶς κυβερνή καὶ πάλιν ὁ Σαῖτης;
Π. Αὐτός, Ἀλῆ, ξανά μανά ἀνήλθε στήν ἀρχὴν
καὶ σὸν πατέρας τοῦ Κανόν καὶ γέρον φαιμιλίτης
ὑπόσχεται ὑπὲρ αὐτοῦ νὰ θύσῃ τὴν ψυχὴν
ἀρκεῖ νὰ τὸν ἀφήσουνε νὰ διώξῃ στὸ μοιρίτο
καὶ αὐτὸ τὸ Παρλαμέντο.

Ἐμμένει εἰς τὸ διώξιμο μὲ πείσμα καὶ γενὰτι
καὶ ἄρθρων τροποποιήσιν ζητεῖ ἀπ' τὴν Βουλὴν,
κοιμᾶται ἕπνον αὐτνον μὲ τῶνα μόνον μάτι
καὶ ἄλλο τῶχει ἀνοικτὸ καὶ ὄνειροπολεῖ
νὰ δῆ Βουλῆς ξεκούμετσμα καὶ κλεισίμον θυρῶν
χειλέων τ' ὄχληρῶν.

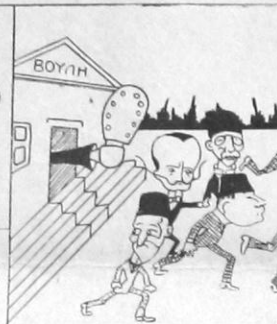
ΚΩΜΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Σαίτ. - Σε συγχώρω Σαίτ πα-
σιά διά τόν διορισμόν σου.

- Θα ζήσης και θα γερῶς
Καρολίδη ἐγέντη.
- Τι μ' ὄφειλε νά γερῶσα ἄν
δέν γίνω και γεροντιστής....

Τά βέβαιον τέλος τῆς λαρο-
τραγραφίας.

Τζέφν. - Τουλάχιστον ἀπό τά
ἐλέη δόστε τίποτε γιά τὸ Λύκειον.

Αὐτά ἀπό τοῦ βήματος και πάλιν ἀναπτύσσει
και ἀπειλεῖ παραίτησιν νά δώσῃ ἐκ δευτέρου,
μὰ κ' ἡ Βουλὴ δέν ἐννοεῖ ποσῶς ν' αὐτοκτονήσῃ
και μὲ γενναίη πολεμῆ τὴν πεισιμονῆ τοῦ γέρον.

Χοιζῆδες καταφύγιον εἰς τὸ Σερῆ γερῶν
κ' ἐπιχειρήματα σ' αὐτὸ ζητοῦν μὲ τὸ κερί
πλὴν ἄλλοι πάλιν τὸ Σερῆ ἀλλήως τὸ ἐρμηνεύουσι
λὲς κ' εἶναι, φίλε μου, κ' αὐτὸ Κανόνες Ἱεροί,
ποῦ θεολόγοι σύβρασι τοὺς κάμουν και τοὺς τρεῖν
και ὅπως θέλουσι ἐξηγοῦν ἐκάστην τῶν ρητρῶν.

Φωνάζουν ῥήτορες ἐδῶ, φωνάζουν κ' ἀπ' ἐκεῖ,
φωνάζουν ἀνεξάρτητοι και προοδευτικοί
και μέσ' σὺν πανδημίῳ και μέσ' τὸν ἄσματος
ἀκούεται τὸ δεύτερον κ' ἡ λέξις «κεριατῆ».

Ἀπειτούμενοι αὐτῆς ἐγείρονται ὁρθοί
τοῦ Κοιναίον ὁ Φερῆτ και Ταλαῆτ ὁ πάνν
πύλας Ἐδὲμ γειτονικῆς καθῆσι των ἐκπορευθῆ
κ' ὁ εἰς τὸν ἄλλον ζητεῖ τὰ κέρατα νά βάρη.

A. Τι ρεζιλέκι, βρε Πανιῶ!... τί ἀσχη εἶν' αὐτά!..

Π. Και πάλιν ἀνταλλάσσοσι τὴν λέξιν κεριατῆ
μὲ ἄλλα κεραιώματα ἀβρότερα ἀκόμη
ποῦν ἀντηχοῦν συχνά πυκνά οἱ τῶν πορνεῶν ὁδοί.

A. Λεπτὸν τὸ ζήτημα πολὺ...

Π. Γι' αὐτὸν τὸν λόγον κ' ἡ Βουλὴ,
σὲ ποῖον ἡ λέξις ἔμεινε δὲν θέλησε νά μάθῃ
ἀλλ' ὡς ἐδῶ ἐστάθη

και οἷτω ἀκαθόριστον τὸ ζήτημα ἀφίεται
και ἐπὶ τοῦτοις, φίλιται, ἡ συνεδρία λύεται.

**Διαλύει τὴν Βουλὴ
και τοὺς βουλευτὰς πουλεῖ.**

Μπουγιοῦρονουζ ἐγέντηλερ, ὄρισι σὴν Βουλῆ,
ὄριστικῆν διάλυσιν θά κάμη κατ' αὐτῆς,
ἐκάμνει πευὰ τὸ πρῶμά της και πάμφθινα πουλεῖ
μουγιοῦρονον ν' ἀγοράσει στωιμόλους βουλευτὰς.

Τζαμπατζηλὲρ μουγιοῦρονουζ!... ἐδῶ ἔναι τὰ φθηνά,
ἐδῶ τὰ λάλα στόματα, ἐδῶ και τὰ φραγμένα,
σὴν τέτοια κελεπούρια δέν θάβρωτε ξανά
και ὅσα ὅσα πᾶρτέ τα μὰ ποῦνα: ξεπεσομένα.

Εἰς τῆς Βουλῆς προσέλθετε τὸ κάτασπορ παλάτι
και ἀπὸ ἓνα βουλευτῆν καθένος σας ὡς πάρι
ἐδῶ ἔναι τὸ ξεπούλημα, ἐδῶ ἔναι τὸ μεζάτι
ἐδῶ τὰ παληρομόμυτα, ἐδῶ τὸ μπῆτ παζάρι.

Ὅριστικῆ διάλυσιν κ' ὡς πᾶνε σὺν καλό!...
πουλιῶ ἐδώλια σαθρά και ξεχαρβαλωμένα,
ἐδῶσαν ἔδρας μαλθακάς τῶν βουλευτῶν πουλιῶ
και κόμματα νεοπαγῆ ὡς κ' ἀπρηχαωμένα.

Ὅριστικῆ διάλυσιν και φαυλιμένο πρῶμμα,
πουλιῶ σοφὰ προγράμματα κ' ἀρχὰς μὲ τὸ τσουβάλι
πουλιῶ ὁμάδας ἔθνικὰς, φυλῶν παντοῖων κρῶμα
και ὅσα ὅσα πᾶρτέ τα πρῆν σὺς τ' ἀρπάξουν ἄλλοι.

Ὅριστικῆ διάλυσιν, ἐκάμνει κ' ἡ Βουλὴ,
αἶντε και σὺν ξεπούλημα και σὴν μεγάλη φθηνία,
ἐδῶ ἔναι και ὁ Μπούσιος τοῦ πάμπολλα μυλεῖ
και εἶναι πρωτομάστορας σὺν κλάμμα και σὴν γούνα.

Μην τοὺς κντιῶτ' ἀπὸ μακρῶν, προσέλθετε σιμά
πουλιέται κ' ἓνας δάσκαλος ἐλθὼν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας,
πουλιέται κ' ἓνας βουλευτῆς ποῦ τοὺς Ρωμηοὺς τιμᾶ,
ἀφοῦ σιγῶν διέμεινε σαράντα βλοὺς μήνας.

Ἄιντε και σὺν ξεπούλημα... πουλιέται κ' ὁ Κοσμιδης
ποῦ φώναζε μεσ' σὴν Βουλῆ, ποῦ φώναζε κ' ἐκτός,
ποῦ και μ' ἐχθροὺς μας συμμαγεῖ ὡς ἄλλος Ἀνταλκείδης
και βγάξει ἀπ' τὰ ἀνέλπιστα Φωνῆν διὰ νικτός.

Ἄιντε και σὺν ξεπούλημα και σὺν φθηνὸν τὸ μάλι,
πουλιῶ τὸν λόγον τὸν ὁρθόν, πουλιῶ και τὸν σιραβὸ
πουλιῶ και Χιώτη βουλευτῆ και Μακεδόνα Νάλλη
πουλιῶ τὸν κάθε φλόαρο, πουλιῶ και τὸν βουβὸ.

Μαζὸν μὲ τ' ἄλλα τὰ ξηρὰ
ὡς πῆν και κάμπροσα χλωρὰ

— Αὐτὸς ὁ πονόδοντός μου μόνον μ' αὐτὴν τὴν διάλυσιν θαρρῶ πῶς θὰ γιατρευθῆ.

καὶ μὲ Κοσμίδας ποταποῦς, Μποσιούς καὶ Χωναίους
πουλῶ στὴν ἴδια τὴν τιμὴ καὶ βουλευτὰς Συμφραίους.

Ἄιντε καὶ στὸ ξεπούλημα καὶ ποιὸς θὲ ν' ἀγοράσῃ
τὸν βοηθὸν ἐπίσκοπον τοῦ βουλευτιοῦ Μποσιού, τὸν
Βαμβακᾶν Χαρίσιον ποῦ θέλησε νὰ δράσῃ
καὶ βουλευτὴς μᾶς κόπηκε καὶ μαθητὴς Μεσσίου.

Ἄιντε καὶ στὸ ξεπούλημα, μαζὺν καλοὶ, κακοὶ,
μαζὺν μυαλὰ λιποβαρῆ, μαζὺν καλοζυασμένα,
πουλοῦνται φιλελεύθεροι καὶ προοδευτικοὶ
πουλοῦνται καὶ κορμιά πολλῶν ποῦ ἦσαν πουλημένα.

Κι' ἀπὸ τοὺς μὲν κι' ἀπὸ τοὺς δὲ δὲν εἶδαμε χαίρι,
δὲν πρόκοψε τὸ μαγαζὶ
καὶ ὅλοι τους ἄς πᾶν μαζὺ,
νὰ λήξῃ ἔτσι βρῆ παιδιὰ, τὸ μέγα πανηγῆρι.

Οὔνα βόλτα, ντοῦε βόλτε, ἄιντε καὶ θὰ πῶ τὸ τρέ,
τὸν Λουτφῆ Φακῆ ἔκαμνω καὶ τὸν Νουρ τὸν τῆς Σινώπης
γιὰ νὰ παύσουν ἐν Τριτολεὶ τόσαι νίκαι μας οἰκτραί,
κι' ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ νάσῃ κι' εὐδοκία ἐν ἀνθρώποις.

Οὔνα βόλτα, ντοῦε βόλτε, οἷς πουλῶ καὶ τὸν Κεμάλῃ
ποῦ μᾶς ἤλθε σμιρδαλέος καὶ βρονχᾶται καὶ μυκᾶται
οὔνα βόλτα, ντοῦε βόλτε, ... ποιὸς θὰ πᾶρῃ τέτοιο μάλι,
ἀρθανίτην πιεμένον ποῦ κανένα δὲν φοβᾶται;

Οὔνα βόλτα, ντοῦε βόλτε παληοέπιπλα πουλῶ
ἄχρηστα εἰς τὸ κουβέργο καὶ καθ' ὅλα περιττὰ
ἀγοράστε τα, πολίται, οἷς θερμοπαρακαλῶ
νὰ γλυτώσουν καὶ τ' ἀυτιά μου ἀπὸ λόγων σαματιᾶ.

Ἀγοράστε τα νὰ λείψῃ
ἓνα βάρος ὀχληρόν,
πάρετέ τα ν' ἀνακούψῃ
ἢ Πατρίς ἐκ συμφορῶν
καὶ νὰ δοῦμε πῶς θὰ γίνῃ
ἢ παμπόθητος εἰρήνῃ.

Πᾶρετέ τους οἷς τοὺς χαρίζω,
οἷς τοὺς δίδω δωρεάν,
μόνος θέλω νὰ δοῦν
κατὰ πόνητον καὶ ξηρὸν
καὶ μονάχος νὰ κυττάξω
πῶς τὰ πράγματα θὰ σιάξω.

Μὲ Βουλῆν νὰ ἐπικρίνῃ
κάθε πράξιν ὑπουργῶν
δὲν συνάπτεται εἰρήνῃ
μὲ Κανέβαν στρατηγόν,
οἱ δὲ λόγοι οἱ λαμπεροὶ
ποῦ ζουρολοὶ θὰ ἐκφρονήσουν
ἓναν ναύαρχον Ὀμπρέν
δὲν μποροῦν ν' ἀναχατήσουν.

Μὲ Φικροῆδες στὸ κεφάλι
καὶ Ριζᾶδες στὸ λαιμὸ
τῆς Πατρίδος μας τὸ χάλι
νὰ τὸ σιάξω δὲν τολμῶ,
γιατὶ ὅπως κι' ἂν θελήσω
τὴν εἰρήνῃ νὰ συνάψω
κατ' αὐτῶν θὰ σκουντουφλήσω
κατ' αὐτῶν θὲ νὰ σκουντάψω.

Με ζορμπάδες από πάνω
και με κρίσεις κι' επικρίσεις
τίποτε ἐγὼ δὲν κάνω
κι' ἂν τὸ σῦμψαν με χαρίσης
ἐπειδὴ και τόσους χρόνους
νὰ με κρίνουν βουλευταί
και ν' ἀκούω φαρμαρῶνους
δὲν συνείθησα ποτέ.

Πάρτε τους ὅσα ὄσα
σᾶς τοὺς κάμνω δωρεᾶν
γὰ νὰ μὴν ἀκούω γλωσσα
τῶν Φικρῶδων βρωμερᾶν,
πάρτε τους σᾶς τοὺς χαρίζω
νὰ γλυτώσ' ἀπ' τὸν μετελᾶ
κι' ὄλα γ'ὼ τὰ σφηνρίζω
κι' ἀπὸ πρῶτα πειὼ καλά.

Ἐπίκαιρα περὶ ἄγματος γιὰ πρόσωπα και πύαγματα.

Ἐξ κάποιον.

Ἔφυγε μὰ γύρισε κι' ἦθε πάλι πίσω
και τοὺς παλονκόσοντας τώρα παλονκόνει...
ἄλλη μία δὲν τοιωῶ ν' ἀνακολοπίσω
ἄνθρωπον ποῦ σ' ἄλλονους τὰ παλοῦκια χῶνει.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ὁ Μ. Βεζύρης ἐπιμένει εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ 85ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὅχι διότι προσιθεταὶ νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν — ἄπαγε τῆς βλαστημίας — ἀλλὰ διότι τὸ ζήτημα ἐπείγει. Ἀλλὰ ποῦ ἔγκειται τὸ ἐπείγον ἀφοῦ δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ κάμῃ διάλυσιν; Ἡ μήπως ἐπιφυλάσσεται ν' ἀποδείξῃ ἕως τὴν Βουλὴν ὅτι τὸ ζήτημα ἐπείγει ὅταν πλέον θὰ λέμε και περὶ αὐτῆς ὅτι ἐπῆγε... ἕως τὸ καλὸ;

Ἀλλ' ἀφοῦ τόσον ἐπείγει ἡ διάλυσίς της, χρονοτριβούμεν, νομίζω, νὰ ἐπιμένωμεν ὅπως σώνει και καλά ψηφίσῃ ἡ ἴδια τὴν καταδίκησιν της. Ἀνὰ νὰ ἐπιδικάζωμεν τὴν διάλυσιν της με χλιαρὰ δυὸ τερτίσια, ἡμποροῦσαμε νὰ ἐπιτύχωμε τὴν παράλυσιν της και τοῦτο διὰ μόνου τοῦ πρώτου συνθετικῆς τῆς λέξεως. Ἐὰν αἰφνης ἀρροσεκαλοῦντο οἱ βουλευταί εἰς τὸ λογιστήριον τῆς Βουλῆς και τοῖς ἀρροσεληρόνουντο ἀκέρατοι οἱ μισθοὶ των μέχρι λήξεως τῆς περιόδου, τοῖς ἐδηλοῦτο δὲ συνάμα ὅτι ἐπαρτεια εἰς τὴν διάθεσιν των τὸ νὰ πατοῦν ἢ νὰ μὴ πατοῦν πλέον εἰς τὸ Κοινοβούλιον, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι σπανίως θὰ κατηρτίζετο πλέον ἀπαρτεια και οὕτω τὸ ποδοῦμενον θὰ ἐπετελεῖτο εἰρηνικῶς και ἡσυχῶς.

Με τὴν βίαιαν ὁμως ἐπιδικώσιν τῆς διαλύσεως ἐπῆλθε μοιραῖος ἡ συνεδρία ἐκείνη τῆς τετάρτης, καθ' ἣν ὁ πολὺς Ταλατὴς μπετὴς διέπρεψε πάλιν ὡς καμπᾶντης τοῦ κόμματος. Πέρου εἶχε τοιαυτὴ με τὸν κ. Μπούσιον και με μίαν πολὺν ἀβρᾶν ἀποτροφήν τὸν κατέλεξε μεταξὺ τῶν κερασφόρων. Αὐτὴν τὴν φορᾶν τσακώθηκε με τὸν Φερῆτ τοῦ Κοιναίου και με τὴν ἴδιαν ἱπποτικὴν φιλοφορήσιν τὸν ἔκαμε και αὐτὸν κερασφόρον.

Ὁ κ. Μπούσιος εὔφρον ἐπὶ τέλους σῦντροφον. Ἀποροῦν δὲ κατόπιν οἱ Προοδευτικοὶ διατὶ ἡ ἑλληνικὴ ὁμάς τρέφει πρὸς τὴν ἀντιπαλευσιν τὴσιν συμπαθείαν.

Ἀλλ' ὁ νέος κερατῆς δὲν ἔμεινε τίσῳ. Ὅσα κοσμικὰ ἐπιθέτα ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Ταλατὴ τοῦ τὰ ἀπέδωκε με τὸν τόκον. Κερατὰ τὸν ἔπεν ἐκείνος, κερατὰ τὸν εἶπε κι' αὐτός, ἐντεκοῖς τὸν εἶπεν ἐκείνος ἐντεκοῖς τὸν εἶπε κι' αὐτός, ἀλτσοῦ τὸν εἶπεν ἐκείνος, ἀλτσοῦ και

εἶπεν κι' αὐτός. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἠρκέσθη, ἀνῆλθεν ἐπὶ καθίσματος και με μεγάλην φωνὴν ἐπανελοβε: Ἀλτσοῦ, ἀλτσοῦ! Ὁμιλήσεν ἀφ' ὀψηλοῦ ὁ ἀνθρωπος, ex cathedra και ἀπὸ περιωπῆς. Δίκαιον δ' εἶχε κατόπιν νὰ καυχᾶται ὅτι δὲν εὑρίσκειται εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον με τὸν Ταλατὴ.

Ἀνώτερος ἑαυτοῦ ἀνεδείχθη κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ὁ βουλευτὴς Σμύρνης κ. Κορολιδῆς. Ἐξήτασεν ἱστορικῶς τὸ ζήτημα, ἐν σχέσει πρὸς τὴν σασοκριτικὴν φιλολογίαν, ὑπερήσπισε καλλίτερον και τοῦ Σαῖτ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν οὐκων ἐκ Σμύρνης και κατέλεξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι πρέπει ἐξάπαντος ἡ Βουλὴ νὰ διαλυθῇ, ἂν θέλωμεν νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ ὁ τῆς τελευταίας ἐβδομάδος χρονοστροβόλος.

Λέγεται μάλιστα ὅτι και ἂν ἀκόμη δὲν ἐπιψηφισθῇ τὸ 35ον ἄρθρον, μὴ δυνάμενος ὁ κ. Κορολιδῆς ν' ἀνεχθῇ τοιαυτὴν καταιπτήσιν τῆς ἱστορίας, θὰ διαλυθῇ μόνος του και θὰ φύγῃ ἀπ' τὴν Βουλὴν διὰ νὰ μὴ πατήσῃ πλέον ποτέ.

Εἰς τὸ νέον ὑπουργεῖον περιελήφθη και εἰς Ἑλλήν, ὁ Ἀριστείδης παῶς Γεωργαντζόγλου, διορισθεὶς ὑπουργὸς τῶν Λασῶν και Μεταλλείων. Κατ' ἀρχὰς ἐκετέθησαν νὰ τῷ δώσωσι τὸ ἔσχατον τῶν ὑπουργείων, τὸ τῶν Ταχυδρομείων, Τηλεγράφων και Τηλεφῶνων. Μερικοὶ μάλιστα τὸ εἶρσκον κι' αὐτὸ πολὺ και προέτεινον νὰ τριχομυθῇ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, εἰς δὲ τὸν κ. Γεωργαντζόγλου ἀνατεθῇ τὸ ὑπουργεῖον τῶν... μελλόντων νὰ ἐγκατασταθῶσι τηλεφῶνων.

Εὐτυχῶς ὁ κ. Γεωργαντζόγλου ἐτριξε δόντια και ἔτσι κατορθῶθη νὰ μὴ ὑποβιβασθῇ ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἡ ἑλληνικὴ θέσις.

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἀπενεμῆθη ἐν τῷ Ἑλλ. Φιλολογικῷ Συλλόγῳ τὸ Μαυρογένειον βραβεῖον τῆς Ἀρετῆς. Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἑλληνοδικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὅποιαν με τόσον χιούμορ συνέταξε και ἀνέγνωσεν ὁ κ. Γ. Ἀποστολίδης, τὸ βραβεῖον διεξεδίκασε σοβαρῶς και κάττους, ὅσως ἀπουσιάζων ἐκ τῆς πατρίδος του 15 ἔτη και ἐν παρθενεῖα διανύσας αὐτὰ ἐν τῇ ξενίᾳ. Ἐξήτει τὸ βραβεῖον διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ χωριὸν του και νυμφευθῇ.

Τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τοῦτον ἀπεισιωπῆθη. Κατὰ τὸ λέγειν ὁμως τοῦ κ. Κοσμίδου πρόκειται περὶ πολὺ γνωστοῦ δικηγόρου ἐξ Ἀγρᾶφον τῆς Θεσσαλίας...

Ἐχιδνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Με τὴν τελευταίαν χιονοθύελλαν καθυστέρησε ὁ σάκκος τῶν Ἰνδιῶν κατὰ 28 λεπτὰ καὶ τὰ βαπόρια τῆς Μαχουσοῦ κατὰ 22, πρᾶγμα πρωτοφανὲς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως της.

— Τὸ Μικτὸν Συμβούλιον ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Χατζοπούλου περὶ παροχῆς ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ ταμείου εἰς τὸ Ἐθνικὸν Λύκειον δαεισιν 600 ἀκόμη λιθῶν. Ἐπὶ τούτοις ἡ ἐφορία τοῦ Λυκείου ἀπεφάσισε ὅπως ἡ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς νηστεῖαι τῶν καθηγητῶν και τῶν μαθητῶν παραταθῇ ἐν τῷ Λυκείῳ και πέραν τῶν Χριστουγέννων.

— Ὁ «Κώδων» θὰ ἐκδοθῇ τὸ προσεχὲς σάββατον εἰς 8 σελίδας πολυχρόμος και με πλείστα γελοιογραφίας. Θὰ γίνῃ ἀνάσκατος πάλιν, ἀφοῦ ἡ τιμὴ θὰ διατηρηθῇ ἡ αὐτῇ, 20 παράδες τὸ φύλλον.

— Ἡ τελευταία χιλιάς τοῦ «Σατᾶν» κυκλοφορεῖ τὴν ἐβδομάδα ταύτην. Ἀλλὰ ἀντίτυπα δὲν ὑπολείπονται.

Βεελζεβούλ.

Ἀγγελίαι, χρονικά—κ' εὐθυμα κοινωνικά.

Γνωρίζετε τὸν Μπορνεστάιν; Εἶναι διεθυντὴς ἴσοῦ Τίγγιγ τὰ ἀπεράντα ἐκεῖνα καταστήματα ὅπου ὁ κόσμος σφρηθῶν, πατῶ σε και πατεῖς τρέχει κι' ἀρπάζει ὅτᾳ τυφλὰ τὰ νέα των φθασίματα. Καὶ μέσ' αὐτὴν τὴν συρροὴν και ὁτὴν μεγάλῃ δίνῃ ὁ Μπορνεστάιν ἀκάματος τοῦ; πάντας καλοντύνει.

Πρὸς ἀγορᾶν παντῆς εἶδους ἐπὶ πτωσίῳ ἀποστείλατε τὴν διεθυσιν σας διὰ ταχυδρομικῶν δελεαρίων εἰς «Ἐρυθρὸν Ἀλέκτορα» ἐν Σταμπούλ.

Ἰγυθῶνος Δ. Πλατρίδης.